

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Małaniuk (spr.)

Sędziowie: SA Bogusława Żuber

SA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 kwietnia 2013 r.

sprawy z wniosku **S. P.**

przy uczestnictwie **J. P. (1) i A. P.**

w przedmiocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia przed wniesieniem pozwu

na skutek zażalenia obowiązanej J. P. (1)

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 stycznia 2013 r.

sygn. akt XII Co 5/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/B. Żuber /-/H. Małaniuk /-/ J. Geisler

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy udzielił wnioskodawcy zabezpieczenia roszczenia o zapłatę kwoty 146.250 zł przeciwko obowiązanej i wpisał hipotekę przymusową kaucyjną do kwoty 128.422,50 zł na jej nieruchomości oraz wyznaczył uprawnionemu dwutygodniowy termin do wytoczenia powództwa. Wskazał, że wnioskodawca przedkładając stosowne dokumenty uprawdopodobnił, iż przysługuje mu wobec obowiązanej roszczenie o zapłatę ww. kwoty, którą powierzył zmarłemu J. P. (2) – mężowi J. P. (1), w jednostkach Funduszu (...) (...). Obowiązana środki inwestycyjne sprzedała. Z uzyskanej kwoty powinna zapłacić wnioskodawcy kwotę 146.250 zł. Istnieje obawa, że uprawniony zostanie pozbawiony możliwości zrealizowania swojego roszczenia, gdyż obowiązana może próbować dokonać sprzedaży ww. nieruchomości. Na taką możliwość wskazuje jej postawa w postępowaniu o wykonanie zapisu na rzecz wnioskodawcy.

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy sprostował oczywistą omyłkę pisarską w zaskarżonym postanowieniu poprzez wykreślenie w rubrum postanowienia słowa „kaucyjna”.

W zażaleniu na to postanowienie obowiązana zarzuciła naruszenie:

- art. 109 § 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece w zw. z art. 747 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 730 § 1 k.p.c. polegające na udzieleniu zabezpieczenia w postaci hipoteki przymusowej kaucyjnej, podczas gdy możliwym jest udzieleni zabezpieczenia polegającego na wpisie hipoteki przymusowej,

- art. 730¹ § 3 k.p.c. poprzez udzielenie zabezpieczenia w sytuacji gdy uprawniony nie wykazał interesu prawnego,
- art. 730¹ § 3 k.p.c. poprzez zastosowanie zabezpieczenia, które obciąża ją ponad miarę.

W konsekwencji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie, a ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Ponadto domagała się zasądzenia od uprawnionego na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Niezasadny był zarzut naruszenia art. 109 § 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece w zw. z art. 747 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 730 § 1 k.p.c. Postanowieniem dnia 29 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy sprostował oczywistą omyłkę pisarską w zaskarżonym postanowieniu poprzez wykreślenie w rubrum postanowienia słowa „kaucyjna”, gdyż wnioskodawca domagał się udzielenia zabezpieczenia poprzez ustanowienia hipoteki przymusowej, a nie przymusowej kaucyjnej. Ta ostatnia, jak trafnie wskazano w zażaleniu, nie jest obecnie przewidziana przepisami prawa. Zaskarżonym orzeczeniem udzielono więc zabezpieczenia poprzez ustanowienie na nieruchomości skarżącej hipoteki przymusowej, o jakiej mowa w art. 109 § 1 u.k.w.h.

Niezasadnie podnosi także skarżąca, że uprawniony nie wykazał interesu prawnego do udzielenia zabezpieczenia. Dochodzi on bowiem od obowiązanej zapłaty znacznej kwoty, a pozwana nie kwestionując tego żądania, nie wskazała by posiadała inny majątek wystarczający do zaspokojenia roszczenia uprawnionego. Obawa sprzedaży przez obowiązaną nieruchomość jest zaś uzasadniona w świetle przedstawionych przez wnioskodawcę dokumentów. W celu uniknięcia wykonania zapisu na rzecz wnioskodawcy obowiązana, co sama przyznała na rozprawie w dniu 28 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt XII C 1176/08 (k. 51), sprzedała inną nieruchomość i koniecznym było sądowe uznanie tej umowy za bezskuteczną wobec uprawnionego (k. 62, k. 76-77). Nie można też zgodzić się ze skarżącą, że ustanowienie hipoteki przymusowej stanowi dla niej nadmierne obciążenie. Jeżeli bowiem istotnie nie zamierza ona zbyć czy obciążyć nieruchomości, nie wpłynie to na jej bieżące funkcjonowanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, uznając, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia, na podstawie art. 385 k.p.c. zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie oddalił.

/-/ B. Żuber /-/ H. Małaniuk /-/ J. Geisler